

ลูคา 2:8-20

ร้องเพลงคริสต์มาส (เล่ม 2)

"ทูตสวรรค์ที่เราได้ยินจากเบื้องบน"

7 ธันวาคม 2025; วันอาทิตย์ที่ 2 ในเทศกาลเตรียมรับเสด็จพระคริสตสมภพ

บาทหลวงไบรอัน นอร์ธ

โบสถ์โรสฮิลล์; เคิร์กแลนด์, วอชิงตัน

ในปี ค.ศ. 1862 เจมส์ แซตริก บาทหลวงโรมันคาทอลิกในอังกฤษ ได้ตีพิมพ์เพลงสวด ซึ่งภายใน 30 ปีต่อมา

ได้กลายเป็นเพลงสวดหลักประจำเทศกาลเตรียมรับเสด็จพระคริสตสมภพและเทศกาลคริสต์มาส

เพลงสวดนี้มีชื่อว่า "ทูตสวรรค์ที่เราได้ยินจากเบื้องบน"

และยังคงเป็นหนึ่งในเพลงสวดคริสต์มาสที่น่าจดจำและเป็นที่รักมากที่สุดจนถึงทุกวันนี้

เพลงนี้เริ่มต้นจากเพลงสวดพื้นบ้านฝรั่งเศสชื่อ "ทูตสวรรค์ในชนบทของเรา"

ซึ่งถือกำเนิดขึ้นในช่วงปลายคริสต์ศตวรรษที่ 18 ในพื้นที่ทางตอนใต้ของฝรั่งเศส

แม้ว่าเราจะไม่ทราบวันที่แน่ชัด หรือใครเป็นผู้แต่งทำนองหรือเนื้อร้อง

แซตริกได้นำโครงร่างพื้นฐานของเพลงสวดพื้นบ้านฝรั่งเศสนั้น รวมถึงการอ้างอิงพระคัมภีร์

มาปรับให้เรียบง่ายลง

คุณอาจคิดว่าเพลงเวอร์ชันของเขาเป็นการดัดแปลงจากเพลงต้นฉบับภาษาฝรั่งเศส

ท่อนร้องประสานเสียง "Gloria in excelsis Deo" เป็นศูนย์กลางของทั้งสองเวอร์ชัน

และแซตริกเป็นผู้เก็บรักษาไว้ รวมถึงทำนองเมลิสม่าอันยิ่งใหญ่ คุณรู้จักคำนี้ใช่ไหม? 😊

"Melisma" แปลว่า "พยางค์เดียวที่บรรเลงยาวหลายโน้ต" คำว่า "Gloria" ในบทเพลงสวดนี้

ผมไม่ได้ร้องให้คุณฟัง หวังว่าคุณจะพบสิ่งใหม่ๆ หรือสิ่งที่น่าสนใจในบทเทศนาวันนี้

แต่อาจจะมีบางคนที่คิดว่าศัพท์ดนตรีนี้เป็นจุดเด่นของบทเทศนา

นั่นเป็นความคิดเห็นเกี่ยวกับบทเทศนา ไม่ใช่พวกคุณ 😊

เพลง "Angels We Have Heard on High"

เป็นเพลงสวดที่เหมาะสมอย่างยิ่งกับข้อพระคัมภีร์ของเรา ลูคา 2:8-20

เพราะทำให้เราได้ฟังบทเพลงของเหล่าคนเลี้ยงแกะบนเนินเขาอย่างใกล้ชิด

ได้ยินเสียงทูตสวรรค์และตอบสนองด้วยความยินดี

เราจะร้องเพลงนี้ในเช้าวันนี้ระหว่างพิธีศีลมหาสนิท

หัวข้อเรื่องความยินดีคือสิ่งที่ผมอยากจะเน้นในวันนี้

ต่างจากเพลงคริสต์มาสบางเพลงที่ร้อยเรียงเรื่องราวคริสต์มาสหลายส่วนเข้าด้วยกัน

บทเพลงสวดนี้เน้นย้ำถึงการประกาศของทูตสวรรค์และความอัศจรรย์ของคนเลี้ยงแกะโดยเฉพาะ

บทเพลงไม่ได้เล่าสู่ลูกาบทที่ 2 แบบคำต่อคำ

แต่ทำนองเพลงกล่อเรียอันไพเราะจับใจความสรรเสริญจากสวรรค์ที่หิ่งห้อยมาอย่างล้นเหลือ

และเชื้อเชิญให้เราพร้อมกับคนเลี้ยงแกะรีบเร่งไปยังเบธเลเฮมด้วยความยินดี

เพื่อพบกับพระผู้ช่วยให้รอดที่พระเจ้าทรงสำแดง ให้เรามาดูลูกาบทที่ 2:8-20 กัน

นี่คือพระวาจาของพระเจ้าสำหรับเราในเช้าวันนี้...

เหล่าคนเลี้ยงแกะกำลังอยู่กลางทุ่งนา เผ่าดูแกะของตนและดำเนินกิจวัตรประจำวันของตน

ทันใดนั้น ทูตสวรรค์องค์หนึ่ง และอีกไม่นานทูตสวรรค์ทั้งฝูงก็ปรากฏกายขึ้นต่อหน้าพวกเขา

หากโลกทัศน์ของคุณไม่เอื้ออำนวยต่อพระเจ้า หากคุณเชื่อว่าโลกวัตถุคือทั้งหมดที่มีอยู่ โดยไม่มีพระเจ้าผู้สร้าง ไม่มีสวรรค์ การปรากฏกายของทูตสวรรค์ย่อมเป็นเรื่องยากที่จะยอมรับ

แต่ถ้าคุณเชื่อในมิติทางวิญญาณ—ว่าพระเจ้าทรงมีจริง และพระองค์ทรงสำแดงพระองค์เองและทรงแสวงหาความสัมพันธ์กับเรา—แล้ว ทูตสวรรค์ก็ไม่ใช่เรื่องน่าประหลาดใจนัก นั่นไม่ได้หมายความว่าสิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้นทุกวัน แต่ตลอดประวัติศาสตร์ รวมถึงในพระคัมภีร์ พวกเขาปรากฏตัวเป็นครั้งคราว ไม่ใช่เรื่องที่เป็นไปไม่ได้สำหรับพระเจ้า จากมุมมองของโลกคริสเตียน ทูตสวรรค์มีความสอดคล้องกับสิ่งที่พระเจ้าทรงกระทำในโลกนี้อย่างสมบูรณ์แบบ

ดังนั้น ทูตสวรรค์จึงปรากฏตัว และพระสิริของพระเจ้ก็ส่องสว่างอยู่รอบตัวคนเลี้ยงแกะ คำว่า “พระสิริ” คือ “doxa” และจะถูกกล่าวซ้ำอีกครั้งในภายหลังเมื่อเหล่าทูตสวรรค์สรรเสริญพระเจ้าเมื่อพวกเขาบอกว่า “พระสิริแด่พระเจ้าในที่สูงที่สุด!” การปรากฏของทูตสวรรค์ ซึ่งสะท้อนถึงการปรากฏของพระเจ้า ทำให้คนเลี้ยงแกะหวาดกลัว ในภาษากรีกกล่าวไว้ตามตัวอักษรว่า “พวกเขาเกรงกลัวด้วยความเกรงขามอย่างยิ่ง” ซึ่งเป็นปฏิกิริยาตอบสนองของมนุษย์ทั่วไปต่อความบริสุทธิ์ของพระเจ้า

เมื่อเราตระหนักถึงความบริสุทธิ์ของพระเจ้า เมื่อเทียบกับการที่เราขาดมันไป มันทำให้เราหายใจไม่ออก มันช่างน่าทึ่งจริงๆ ความบริสุทธิ์ของพระเจ้าก่อให้เกิดความรู้สึกเกรงขาม ลึกซึ้ง และความเกรงกลัว และเมื่อความบริสุทธิ์นั้นปรากฏแก่คุณอย่างที่เราเห็นได้ชัดเจน แทนจะสัมผัสได้ดังที่เราเห็นอยู่นี้ มันจะยิ่งครอบงำเรามากขึ้น นั่นคือสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นกับเหล่าคนเลี้ยงแกะ

แต่ในข้อ 10 และ 11 ทูตสวรรค์ทรงปลอบประโลมพวกเขาว่า “อย่ากลัวเลย” นี่เป็นพระบัญญัติที่พบบ่อยที่สุดในพระคัมภีร์ เหตุใดคนเลี้ยงแกะจึงไม่ควรกลัว? เพราะเขานำข่าวดีแห่งความยินดีอย่างยิ่งใหญ่มา รากศัพท์ของคำว่า “ข่าวดี” คือ “euangelizo” และมักแปลว่า “ข่าวประเสริฐ” วลี “ข้าพเจ้านำข่าวดีมา” ยังสามารถแปลได้ว่า “ข้าพเจ้านำข่าวประเสริฐมา” หรือแม้แต่ “ข้าพเจ้าประกาศข่าวประเสริฐ” และพระองค์ตรัสว่าเขานี้คือ “ความยินดีอย่างยิ่งใหญ่”

สารที่สื่อออกมาคือ “วันนี้” ซึ่งเตือนเราถึงความใกล้ชิดของพระเจ้า พระคุณ ความดี และการประทับอยู่ของพระองค์ ณ ที่นี้และเดี๋ยวนี้ “วันนี้ ในเมืองของดาวิด” พระผู้ช่วยให้รอดได้ประสูติแล้ว บางครั้งเยรูซาเล็มถูกเรียกว่า “เมืองของดาวิด” แต่ลูกาใช้คำว่า “เมืองของดาวิด” เพื่อหมายถึงเบธเลเฮม นี่เป็นวิธีของเขาในการเน้นย้ำถึงคำสัญญา และจำไว้ว่าเราได้พูดถึงคำสัญญาของพระเจ้าไปมากแล้วเมื่อสัปดาห์ที่แล้ว นี่เป็นวิธีของเขาในการเน้นย้ำถึงคำสัญญาของพระเจ้าในมีคาห์ 5:2 ที่ว่าผู้ปกครองอิสราเอลจะมาจากเบธเลเฮม ข้อพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิมอื่นๆ ระบุชัดเจนว่าผู้ปกครองคนนี้จะสืบเชื้อสายมาจากกษัตริย์ดาวิด ดังนั้น ข้อความทางเทววิทยาจึงถูกกล่าวถึงในที่นี้มากกว่าแค่ทางภูมิศาสตร์ กล่าวคือ พระเมสสิยาห์ประสูติในเมืองของดาวิด เพราะพระองค์คือพระบุตรที่ดาวิดทรงสัญญาไว้

จากนั้นทูตสวรรค์ก็ให้พระนามสำคัญสามประการแก่เด็กคนนี้ ได้แก่ พระผู้ช่วยให้รอด พระคริสต์ และพระเจ้า เมื่อนำมารวมกันแล้ว ทั้งสองคำนี้ทำให้ทราบตัวตนของเด็กคนนี้ได้อย่างชัดเจน

1. พระองค์คือพระผู้ช่วยให้รอด ไม่มีการอธิบายในทันที แต่
อย่างที่เราเห็นในพระวรสารว่าพระองค์คือ “พระโอรสของดาวิด” ทั้งสองพระองค์ห่างกันเกือบ
1,000 ปี แต่เป็นวิธีที่ได้รับการยอมรับในการอ้างถึงพระองค์

สรุป: ในพระวรสารมัทธิว:

พระเยซูสืบเชื้อสายมาจากดาวิดอย่างถูกต้องตามกฎหมายผ่านทางโยเซฟ และในพระวรสารลูกา:
พระเยซูสืบเชื้อสายมาจากดาวิดอย่างถูกต้องตามกฎหมายผ่านทางพระแม่มารีย์
สิ่งที่บิดามารดาฝ่ายหนึ่งขาด อีกฝ่ายหนึ่งก็ให้มา เมื่อนำมารวมกัน
ทั้งสองแสดงให้เห็นว่าพระเยซูทรงทำตามพระสัญญาของพระเจ้าได้อย่างสมบูรณ์
ทั้งทางกฎหมายและทางสายเลือด

มัทธิวยังเน้นที่อับราฮัม (เน้นที่พระเยซูในฐานะพระเมสสิยาห์ของอิสราเอล)
ขณะที่ลูกาย้อนกลับไปถึงอาดัม (เน้นที่พระเยซูในฐานะพระผู้ช่วยให้รอดของมวลมนุษยชาติ)
เมื่อรวมทั้งหมดนี้เข้าด้วยกัน
ลำดับวงศ์ตระกูลสอนเราว่าไม่มีสิ่งใดเกี่ยวกับการเสด็จมาของพระเยซูที่เป็นเรื่องบังเอิญ
พระเจ้าทรงนำประวัติศาสตร์ วงศ์ตระกูล และรุ่นต่อรุ่น
เพื่อให้พระเมสสิยาห์เสด็จมาตามที่พระองค์ทรงสัญญาไว้ทุกประการ

แล้ว เราเรียนรู้อะไรจากรายชื่อที่มัทธิวมอบให้เรา?

ผมขอแนะนำว่าสิ่งสำคัญที่สุดที่ควรจำจากรายการนี้คือ:

ความหวังของเราไม่ได้ขึ้นอยู่กับสถานการณ์หรือแผนการของมนุษย์

แต่ขึ้นอยู่กับพระสัญญาของพระเจ้า

ซึ่งพระองค์ทรงทำให้สำเร็จตามแบบแผนและเวลาของพระองค์เอง นั่นคือสิ่งสำคัญที่สุดที่ควรจำไว้
ลองมาเจาะลึกเรื่องนี้กันอีกสักหน่อย

อย่างแรก ความหวังของเราเริ่มต้นด้วยพระสัญญาของพระเจ้าที่ไม่เปลี่ยนแปลง

พระคัมภีร์เต็มไปด้วยพระสัญญาของพระเจ้า ขึ้นอยู่กับวิธีการนับ มีพระสัญญาของพระเจ้าประมาณ

500 ถึง 900 ข้อในพระคัมภีร์ ไม่ว่าคุณจะนับอย่างไร ก็มีอยู่มากมาย

แม้ว่าจะมีบางส่วนที่ทับซ้อนกันอยู่ด้วย นี่คือพระสัญญาบางส่วนของพระเจ้า:

1. พระเจ้าทรงสัญญาถึงการประทับของพระองค์ – “เราจะไม่ละทิ้งเจ้าเลย

และจะไม่ทอดทิ้งเจ้าเลย” – เฉลยธรรมบัญญัติ 31:6 และฮีบรู 13:5

2. พระเจ้าทรงสัญญาถึงความรอด – “ทุกคนที่ร้องออกพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า [พระเยซู]

จะรอด” – โรม 10:13

3. พระเจ้าทรงสัญญาถึงการให้อภัย – “ถ้าเราสารภาพบาปของเรา

พระองค์ทรงสัตย์ซื่อและเที่ยงธรรมที่จะทรงอภัย...” – 1 ยอห์น 1:9

...และเป็นเช่นนั้นต่อไป

เพราะพระสัญญาเหล่านี้ และอีกหลายร้อยข้อที่คล้ายกัน

และเพราะความซื่อสัตย์ของพระเจ้าที่จะทำให้สำเร็จตามพระสัญญาเหล่านั้น

เราจึงมีความหวังสำหรับอนาคต ความหวังของเราไม่ได้ขึ้นอยู่กับเศรษฐกิจ ประชานาธิปไตย ผู้ว่าการ
ดวงดาว หรือการโยนเหรียญ...พระสัญญาของพระเจ้าทำให้เรามีความหวัง

และในวันคริสต์มาส เราจะระลึกถึงพระสัญญาที่พระเยซูทรงทำให้สำเร็จเป็นพิเศษ:

- ปฐมกาล 3:15 – จะมีผู้หนึ่งมาบดขยี้หัวงู (ซาตาน)
- อิสยาห์ 7:14 – หญิงพรหมจารีจะตั้งครรภ์และให้กำเนิดบุตรชายชื่ออิมมานูเอล
- 2 ซามูเอล 7:12-16 – บุตรดาวิดจะครองราชย์ชั่วนิรันดร์

รายการพระสัญญาที่ประทานไว้ในพันธสัญญาเดิมและที่พระเยซูทรงทำให้สำเร็จ ซึ่งรวมถึงพระลักษณะ พันธกิจ การไถ่บาป พันธสัญญาใหม่ การครองราชย์นิรันดร์ และอื่นๆ ล้วนได้รับมาหลายร้อยปีหรือมากกว่านั้นก่อนที่พระองค์จะประสูติ ความหวังที่พระสัญญาเหล่านี้มอบให้ประชากรของพระเจ้าคำจุนพวกเขาไว้นานหลายศตวรรษ รวมถึงในช่วงเวลาอันมืดมนของการถูกเนรเทศและการยึดครองโดยชาติต่างชาติ

การสำเร็จเป็นจริงในพระเยซูทำให้เรามีความหวังสำหรับสิ่งที่จะมาถึงเราเช่นกัน ทั้งในชีวิตนี้และในอีกด้านหนึ่งของหลุมศพเพื่อนิรันดร์กาลเพราะกางเขนของพระคริสต์และอุโมงค์ฝังศพที่ว่างเปล่า ดังที่หนังสือฮีบรูในพันธสัญญาใหม่กล่าวไว้ใน 6:19 ว่า “เรามีความหวังนี้เป็นสมอสำหรับจิตวิญญาณ มันคงและมั่นคง” ความหวังของเราสำหรับอนาคตมีรากฐานมาจากสิ่งที่พระเจ้าทรงกระทำในอดีต ดังนั้นความหวังของเราจึงเริ่มต้นด้วยพระสัญญาที่ไม่เปลี่ยนแปลงของพระเจ้า

ประการที่สอง พระเจ้าทรงทำงานในแบบและช่วงเวลาของพระองค์เอง รวมถึงผ่านบุคคลที่ไม่อาจจะเป็นไปได้ เห็นได้ชัดเจนนที่สุดจากสตรีสี่คนที่อยู่ในรายชื่อ ได้แก่ ทามาร์แห่งคานาอัน ราหับแห่งเยรีโค รูธชาวโมอับ และอดีตภรรยาของอุรียาห์ชาวฮิตไตต์ ซึ่งพวกเราส่วนใหญ่รู้จักในชื่อบทเขบา ซึ่งแต่งงานกับกษัตริย์ดาวิดหลังจากอุรียาห์สิ้นพระชนม์ การรวมสตรีเหล่านี้เข้าไว้ด้วยกันถือเป็นเรื่องผิดปกติสำหรับลำดับวงศ์ตระกูลโบราณ ในลำดับวงศ์ตระกูลหลายสิบรายการในพันธสัญญาเดิม ซึ่งมีชื่ออยู่หลายร้อยชื่อ มีสตรีเพียงประมาณ 16 หรือ 17 คนเท่านั้นที่ถูกกล่าวถึง

และทั้งสี่คนนี้ไม่ใช่ผู้ที่จะถูกมองว่าเป็น “มารดา” ในศาสนายิวและประวัติศาสตร์อิสราเอล เช่น ซาร่าห์ เรเบคาห์ เลอาห์ หรือราเชล และซาร่าห์ เรเบคาห์ และราเชล ได้ให้กำเนิดบุตรโดยการแทรกแซงของพระเจ้า ซึ่งจะยิ่งเชื่อมโยงพวกเธอกับมารีย์และสมควรรได้รับการรวมเข้าไว้ด้วย แต่เปล่าเลย สตรีทั้งสี่คนนี้ (รูธ ราหับ ทามาร์ และบทเขบา) อยู่ในบันทึกลำดับวงศ์ตระกูลเพราะพวกเธอเป็นคนนอกศาสนา พวกเธอล้วนเป็นคนต่างชาติหรือแต่งงานกับคนต่างชาติ กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ ไม่ใช่ชาวยิว สำหรับศาสนาที่ให้ความสำคัญกับการรักษาสายเลือดไว้ในความเชื่ออย่างมาก การรวมสตรีเหล่านี้เข้ามาแสดงให้เห็นว่าแผนการของพระเจ้าครอบคลุมถึงคนต่างชาติมาโดยตลอด รวมถึงผู้ที่นำไปสู่และสืบต่อจากกษัตริย์ดาวิด

ประเด็นคือ แม้ว่าพระเยซูจะมีสิทธิตามกฎหมายในการเป็นกษัตริย์เพราะได้รับการเลี้ยงดูโดยโยเซฟ แต่พระเยซูก็ยังทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของคนทั้งโลก “ความรอด” ของพระองค์ไม่ได้มีไว้สำหรับชาวยิวเท่านั้น แต่สำหรับคนต่างชาติด้วยเช่นกัน นี่เป็นหัวข้อสำคัญในพระกิตติคุณมัทธิวที่เหลือ และในพันธสัญญาใหม่ที่เหลือ รวมถึงในพันธกิจและจดหมายของอัครสาวกเปาโล ในหนังสือกิจการของอัครทูต และในหนังสือวิวรณ์

และดังที่ข้าพเจ้าได้กล่าวไปแล้ว

เรื่องราวของสตรีเหล่านี้และการที่พวกเขาได้อยู่ในที่นี้เตือนใจเราว่าพระเจ้าทรงสามารถทรงงานผ่านเราได้ไม่ว่า อดีตของเราอาจจะเป็นอย่างไร ความจริงก็คือ

ทุกคนที่พระเจ้าทรงทำงานผ่านล้วนเป็นคนบาป รวมถึงผู้ชายในลำดับวงศ์ตระกูลนี้ด้วย

แต่บางครั้งเราคิดว่าบาปของเราใหญ่หลวงเกินกว่าที่พระเจ้าจะทรงอภัย

หรือเรามีบาดแผลเกินกว่าที่พระเจ้าจะทรงทำงานผ่าน หรือไม่ได้มีความสำคัญเพียงพอ

ไม่ได้เชื่อมโยงกันเพียงพอ และอื่นๆ

แต่การที่ผู้หญิงที่ไม่คาดคิดเหล่านี้เข้ามามีส่วนร่วมเป็นเครื่องเตือนใจเป็นพิเศษว่าพระกิตติคุณมีไว้สำหรับคุณและฉัน และพระเจ้าสามารถทำงานผ่านเราได้เช่นกัน

พวกเขาถ่ายทอดข่าวสารแห่งความหวังที่ไม่คาดคิดสำหรับความรู้สึกถึงจุดมุ่งหมายและพันธกิจของเราในโลกปัจจุบัน

หนึ่งในบทเพลงคริสต์มาสอันยิ่งใหญ่ที่ดอกย้าชาวสารแห่งความหวังที่เรามีในพระเยซู

และการที่พระองค์ทรงทำให้คำสัญญาเหล่านี้สำเร็จลุล่วง คือเพลง "Come Thou Long-Expected Jesus" ประพันธ์ขึ้นในปี ค.ศ. 1744 โดยชาร์ลส์ เวสลีย์ บาทหลวงและนักเทววิทยาชาวอังกฤษ

ทำนองที่มักจะขับร้องกันในปัจจุบันนี้ ประพันธ์โดยโจวแลนด์ เอช. พริตชาร์ด ในปี ค.ศ. 1830

บทเพลงสวดของเวสลีย์มักถูกแต่งขึ้นเพื่อใช้เป็นเครื่องมือสอนเทววิทยา

โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อถ่ายทอดความจริงสำคัญของพระคัมภีร์ในรูปแบบที่น่าจดจำและซาบซึ้งกินใจ

บทเพลงนี้แสดงถึงความปรารถนาในพระเมสสิยาห์

สะท้อนให้เห็นถึงการรอคอยพระเมสสิยาห์ในพันธสัญญาเดิม

ดังที่ปรากฏในลำดับวงศ์ตระกูลที่เริ่มต้นชีวประวัติของพระเยซูในหนังสือมัทธิว

แก่นเรื่องของการรอคอยที่เต็มไปด้วยความหวังนี้คือแก่นแท้ของเทศกาลเตรียมรับเสด็จ

ขณะที่เรารอคอยการเฉลิมฉลองการประสูติของพระเยซู ใช่ การประสูติเกิดขึ้นเมื่อ 2,000 ปีก่อน

แต่มันเป็นเหมือนการแสดงข้อความหวังที่เรามีในการประสูติของพระองค์ทุกปี

ในขณะที่เดียวกันก็เตือนใจเราถึงความหวังที่เรามีสำหรับชีวิตที่เหลือและชีวิตนิรันดร์

เนื่องจากการประสูติ ชีวิต การสิ้นพระชนม์ และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซู

ดังนั้น ขณะที่เราจบการนมัสการด้วยบทเพลงแห่งความหวังนี้

ขอให้บทเพลงนี้ช่วยเสริมสร้างความหวังที่เรามีในพระเยซูในตัวเรา

เราจินตนาการถึงผู้คนในลำดับวงศ์ตระกูลของมัทธิว เช่น อับราฮัม ดาวิด รุธ ราห์บ

ต่างรอคอยให้พระสัญญาของพระเจ้าเป็นจริง พวกเขาทำได้เพียงหวังและวางใจในพระเจ้า

และหลายชั่วอายุคนต่อมา ในที่สุดพระเมสสิยาห์ก็เสด็จมาในเมืองเล็กๆ แห่งหนึ่ง

ประสูติอย่างสมณะ แต่หญิงพรหมจารีผู้ต่ำต้อยนามมารีย์และโยเซฟสามีของนาง

ทั้งหมดนี้เกิดขึ้นอย่างครบถ้วนตามกำหนดเวลาอันสมบูรณ์แบบของพระเจ้า

นั่นคือความหวังที่เรามีในพระเยซู และ: เรายังคงดำรงอยู่ด้วยความหวัง

เมื่อเราวางใจในพระเจ้าและกำหนดเวลาอันสมบูรณ์แบบของพระองค์

ขอให้รายชื่อผู้คนเหล่านี้และชีวิตที่พวกเขาได้ดำเนินไป และขอให้บทเพลงสรรเสริญนี้

และสิ่งที่พระเจ้าทรงกระทำในพระเยซู... ทั้งหมดนี้เป็นแรงบันดาลใจให้เราดำรงอยู่ด้วยความหวังใน

แต่ละวัน เรามีความหวังอันแน่วแน่ที่พระเจ้าทรงสัญญาและพระเยซูทรงทำให้สำเร็จ

และพระเจ้าทรงสามารถทรงงานผ่านเราแต่ละคน

เพื่อนำความหวังอันแน่วแน่นี้ไปสู่โลกที่ต้องการอย่างยิ่ง อธิษฐานกันเถิด...อาเมน